

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

A1.

Μεταφράσεις

Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας από πολύ αριστοκρατική γενιά αλλά με χαρακτήρα πάρα πολύ διεστραμμένο, συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία (εναντίον του κράτους). Αυτόν ακολούθησαν μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας εκδιώχθηκε από τον Κικέρωνα από την πόλη (από τη Ρώμη). Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Πολλοί, ενεργώντας υπό την επιρροή αυτών, όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι αν αυτός φθάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που (ώστε) να μην βλέπει ότι έγινε η συνωμοσία, κανείς (δεν θα είναι) τόσο αχρείος, που (ώστε) να μην το ομολογεί.

B1.

1. β
2. α
3. β
4. γ
5. γ

B2.

- **ρεαλιστής** rem
- **σοσιαλισμός** socii
- **στραγγαλίζω** strangulati sunt
- **φίρμα** confirmaverunt
- **ρήγας** regie

Γ1.

- **nobilissimi generis** nobilissima genera
- **clari** clariores – clarissimi
- **quidam** cuiusdam
- **viri** viros
- **urbe** urbium

- **carcere** carcer
- **spem** spe
- **sententiis** sententiam
- **multi** multum-plus-plurimum
- **id** earum
- **coniuratiōnem** coniuratio

Γ2.α

- **pervenerit** pervenire
- **videat** videre
- **fateatur** fateri

Γ2.β

- **coniurāvit** coniurem
- **consecūti erant** consequuntur
- **expulsus est** expellebas
- **deprehensi sunt** deprehendendi ή deprendendi
- **aluērunt** aluissemus
- **nascentem** nascituram
- **dicerent** dic
- **intellego** intellectu
- **fore** esse

Δ1. α

- **ingenii**: είναι γενική της ιδιότητας στο vir
- **ex urbe**: είναι εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει απομάκρυνση από τόπο και προσδιορίζει το ρήμα *expulsus est*
- **eius**: είναι ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική κτητική στο *socii*
- **non credendo**: είναι απρόθετη αφαιρετική του γερουνδίου που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο ρήμα *confirmaverunt*
- **factum esse**: είναι ειδικό απαρέμφατο που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα *dicerent*

Δ1.β

Αναγνώριση πρότασης: δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση

Συντακτική λειτουργία: επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο εννοούμενο απαρέμφατο *fore*. Έχει ως όρο αναφοράς το *neminem* (το 2^ο)

Τρόπος εκφοράς: Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική (όπως όλες οι συμπερασματικές), γιατί στη λατινική το αποτέλεσμα θεωρείται πάντα μια υποκειμενική κατάσταση· συγκεκριμένα χρόνου ενεστώτα (*fateatur*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (άμεσα από το απαρέμφατο *fore* και έμμεσα από το ρήμα *intellego*: ενεστώτας). Σύμφωνα με την ιδιομορφία των συμπερασματικών προτάσεων στην ακολουθία των χρόνων, το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Δηλώνεται το σύγχρονο στο παρόν και το μέλλον.

Δ2.α

Antonius, alter consul, interfecit Catilinam ipsum[...] proelio victum.

Δ2.β

Χαρακτηρισμός: πρόκειται για μια αφαιρετική απόλυτη ιδιόμορφη χρονική μετοχή, η οποία λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα *coniuravit*.

Μετατροπή: *cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.*

Επιμέλεια απαντήσεων: Γιώργος Μουντογιαννάκης, Φιλολόγος

Γιάννης Βιολάκης, Φιλολόγος